

CSELEKEDJ

Lám a madarak reggel,
énekelni kezdnek,
éppen azt csinálják,
mire teremtve lettek.
A nap és a hold,
s a fényes csillagok
úgy járnak az égen,
ahogy nekik kell.
Minden mögött ott
a teremtő rend.
Emlékezz, hát ember,
te mire lettél teremtve!
Hogy szívedbe az ő
szíve van lehelve,
hogy a te képed,
mint az övé olyan lett.
Nyelvedre nyelvet tett,
mondhatsz butát
s mondhatsz bölcsét.
Akaratot kent a lelkedbe,
hogy mindenben,
te választasz, te döntesz,
hogy tehetsz, ha tenned kell,
s hogy rajtad szárad,
ha nem teszel.
Tunyává hát ne tedd
a testet és a lelket,
őrizd meg elevennek.
Se fektedben, se keltedben,
nem lehetsz haszontalan,
cselekedj szüntelen,
bár gond gondot szül,
de gondok nélkül
senki nem lehet gondtalan.

Lassan elmúlt az éj,
feltámadott a nap,
vajon ki lesz, ki ma,
énnekem erőt ad?
Ki a lélek mélyén,
meggyújtja az ég fényét?

SEMMI

Semmiből teremté
a semmi az embert.
és megváltá önmagával,
ha hisznek benne.
Ő tesz ránk testet,
magát megcsonkítva,
megformál minket.
Ad nekünk hatalmat,
erőt, hogy lehetünk
a semminek fiai,
hogy lehetünk valami.
Róla szól az írás, hogy
semmiből valami lesz,
ahonnét, mikor kell,
épp ő vesz el
és újra semmi lesz.
Igazságunk, urunk
és életünk, ha tudunk,
hinni benne, és hinnünk kell,
mert csak benne lehet.
Ne bízz emberben,
se földöntúli lényben,
a túlvilágra
berendezett égben,

ne bízz szikrázó
hamis fényben,
csak a semmi
teremtő kezében.

32 Mert ő az igazság
ő a lényeg,
a véges és végtelen élet,
a megformált test,
s persze ha van, a lélek.
Minden változó,
csak ő az, aki örök,
rajta kívül nincs semmi,
se tudat, se ösztönök.
Nem bízatsz másban,
ha lenni akarsz, tegnapban,
holnapban és mában,
csak benne, hisz ő
a valóság a valóságban.

ÉLETÚT

Tíz éves és nem kedves,
húsz éves és szép sem lett.
haminc és még nem vitéz,
negyven, s agya mit sem ér,
ötven, és koldus szegény,
hatvan s nincs benne erény.
Ez az ember mit remél?
Eltékozolt sok-sok év,
hetven lesz, s már nincs remény.

IGAZSÁG

Hiába tapossák,
el nem nyomhatják,
a világban mindig
felfénylik az igazság.
Teher alatt nő, mint a pálma,
csillog, miként a nap világa.

HAMIS IGAZSÁG

33

A pöffeszkedő tekintély,
a szemfényvesztő aranypénz,
a feneketlen testéhség,
e mulandó szentháromság,
a világ előtt az igazság,
s az ég előtt a gazság.

JÓ ÉS ROSSZ

Ha szükség vagy ínség
szorongat, ne szórd
az egekre átkodat.
A fájdalmak nem múlnak,
az átkok visszahullnak.
A jó és rossz
egyaránt része,
az égatya által
megszabott mértékben
a teremtésnek.

ROSSZ BARÁTSÁG

Kívül piros,
belül rothadt,
vagy épp kemény,
s minden fogad
beleroppan.
Hamis barátság,
csupa álság,
szemből dicsér,
mocskol,
ha nem vagy ott,
s mikor épp rá
volna szükség
már régen elhagyott.

FÁJ

34

A szikla olyan, mint a zár,
nem nyílik, bár veri az ár.
Ha nem tudod, mi az, hogy fáj,
a szerelem megtanít rá,
szívedre égő sebet váj.

NE SIESS

Ne siess,
tovább jutsz,
kifáradsz,
ha nagyon futsz,
minden napnak
a maga gondja,
minden időnek
a maga dolga.
Nem késel,
ha tervezel,
jókor indulj,
s jókor érkezel.

Forrásmegjelölés

Alább a verseket inspiráló szövegek pontos helyét adjuk meg a közlés sorrendjében. A legtöbb a sok-kötetes Régi magyar költők tárában szerepel, ez a továbbiakban RMKT rövidítéssel használjuk.

Cselekedj Szerémi Illyés: *Cantio pulchra* (RMKT, 7. k. 96. o.)

Kicsi vers reggelre Ács Mihály: Az „Arany Lancz” versbetéte, f (RMKT, 11. k. 112. o.)

Semmi Sztárai Mihály: Az Úr Krisztus születésének innepire (RMKT, 5. k. 108-109. o.)

Életút Técsi S. János: Az „Idvesseges szenvedesnek ösvenye” versbetéte (RMKT, 11. k. 201-202. o.)

Igazság Fráter István: *Paraphrasis rithmica* az az verses magyarázat (RMKT, 12. k. 625-643)

Hamis igazság Köleséri Sámuel: A „Szent iras ramaiara vonatott fel-keretyen” versbetéte (RMKT, 11. k. 18. o.)

Jó és rossz Fráter István: *Paraphrasis rithmica* az az verses magyarázat (RMKT, 12. k. 625-643)

Rossz barátság Fráter István: *Paraphrasis rithmica* az az verses magyarázat (RMKT, 12. k. 625-643)

Fáj Brahms Georg Friedrich Daumer verseire írt dalokat, ezek magyarázásának továbbgondolása a vers.

Ne siess Fráter István: *Paraphrasis rithmica* az az verses magyarázat (RMKT, 12. k. 625-643)